

(ו) צר"ץ נוסף: ומשהו,

(ה) גמ' אמר רבה וכן
נשבע: (ב) שם גופא אמר
(ג) רש"י ד"ה אמר
רבה וכו' הר"ל כאלו
כל הדופן: (ד) ד"ה וכן
נשבע וכו' ומצינו ארבע
ליתו: ז"ל ה"ה שמטעל
זה יותר ממצדד
כמו ד"ה בנקוד וכו' מצי
לפי: (ה) ד"ה מצי מלי
אפילו וכו' אלף בארבע:
(ו) תוס' ד"ה עשה וכו'
נשבעו אמר' סמוך לדופן
נביל ומעתה ליה נמחק:
(ז) ד"ה שלף אמר וכו' דנבי
נמצי'ו עתה מרובה
מחמתו כספר ס"ה:

גמ' כנגד ראש תור.
מלשון המשנה כללים פ"ב
מ"ו: שם שתיק רב. כעין
זה בילה דף ו ע"א ודף לו
ע"ב צ"ק דף יא ע"א צ"מ
דף סט ע"ב:

[א] ל"ג שוחק [כך שמו
מפיו. ולא נמצא בכ"י ולא
גושפנקי' דמריה חתים
ע"ז]:

ויעמידנו כנגד ראש תור,
כלומר בראש הזווית ממול
זה וזה. כדורסיני בתחלת
המסע, המוכר את הבית בעצן
מצר לו מצר אחד ארוך
ומצר אחד קצר, אמר
רבא אנה אה אה אה
אותו הקצר, א"ל רב כהנא
ורב אסי לרב ויקנה כנגד
ראש תור, שתיק ר.
וזה ראייה למה שאמרנו.
ואסיק' ויעמידנו כנגד
היוצא, היוצא כנגד קצה
הדופן שהוא, להראות כי
הוא פתח הסוכה. סוכה

ויעמידנו * כנגד ראש ה

בפחות מג' סמוך⁽¹⁾ (ליה)
לדופן לא יועיל ליחשב כטפח מחמת
לצדו דהא לכך צעי טפח שוחק כדי
שיהא דופן זה רחב ארבעה טפחים
כדפירש בקונטרס כדי שיהא רוב
דופן דשיעורו בשצעה טפחים ומשהו
ועוד דקנה מבטל ליה אוירא:

וַיֵּאָמֶר נִתְּרַת אֱלֹהִים בְּצוּרֹת פֶּתַח.
פִּירוּשׁ אֵלֹהִים אִם כֵּן עָשָׂאוּ
לְאוֹתוֹ טַפַּח זֹרֶם הַפֶּתַח עַל פִּי כָל
הַדּוֹפֵן כּוּלֹ כִּיֹּד קָנָה שֶׁנֶּחֱזֵק טַפַּח
אֵדָל הַיּוֹאֵל וְקָנָה חַיִּי טַפַּח בְּמִקְצֵעוֹ
שֶׁמִּנְבִּגְדוֹ וְקָנָה עַל גְּבִישָׁם דְּהוּלָּה לִיָּה
בְּכֹאֵלֵנו כָּל הַדּוֹפֵן סָמוּם דֹּאע"ג דִּפִּי
שֶׁקָּמַח דְּעִירִצוֹן (ד' יא:) לֹא יִהְיֶינָּה
שִׁיעוּרָא לְקָנָה שֶׁל זֹרֶם פֶּתַח אֵלֹהִים
אֲפִילוֹ קָנָה מִשְׁהוּ מִכְלֹן וְקָנָה מִשְׁהוּ
מִמִּכְלָן וְקָנָה עַל גְּבִישָׁם אֵלֹהִים שְׁתַּחֲ
בִּירֵיָהּ כְּדִי לַעֲמוּד צֶה דִּלֵּת אֲפִילוֹ
דִּלֵּת שֶׁל קָשִׁין גְּבִי סֻכּוֹה הַחֲמִירִי
דְּבִעֵינָּה מִחִילוֹת הַיִּיכִירוֹת:

ישאל יהא בין קנה לחברו שלשה
טפחים. אין זה כר' יאסיה
דבסמוך דצעי מחילות ^(א) כסך כלתו
מרוצה מחמתו:

שֶׁהַשֵּׁשֶׁת אֵינָה נִתְּרָת אֵלָּא
בְּעוֹמֵד מְרֻבָּה עַל
הַפְּרוּיָן. מִשְׁמַע הָא כְּפֻרֹן אֲסוּר
 וְהוּא מֵאֵי לֶאֱקָשׁוּי מֵהֶכָּא לִרְבַּע פַּפָּא
 כְּדֹאמֵר פ"ק דְּעִירֵינָא (טו: טו:) פֵּרֶק
 כְּעוֹמֵד מוֹתֵר וְצִלָּא הֵי אִיתְּמוּנָא
 הָתֵם אִף עַל גַּב דְּהִלְכְתָּא כּוּתִיָּה
 כְּדֹאמְרֵין הָתֵם מִשּׁוּם דְּדִיקֵין
 מִמַּתְנִיתִין כּוּתִיָּה כְּדֹאמֵר הָתֵם וְאִי
 גִּרְסִין הִכָּא שֶׁהִשְׁבַּת אֵינָה נִתְּרָת
 בְּכַפֵּרֹן מְרֻבָּה עַל הָעוֹמֵד אִתִּי שִׁפּוּר:
 סִיכָר

בַּת דְּסוּכָה אִי הָכִי לִיתִנִּי נָמִי
הָ דַעֲלָמָא בַעֲיָא טַפַּח שׁוּחַק
בְּלַחֲי דְהָא אֶת הוּא דְאִמְרַת
צַטְרִיכָא לִיהָ הַשְׁתָּא מְקוּלְתָּא
לְ שַׁכְּן גּוֹפָא אִמְרַת ^(ג) רַבָּא
סִיכָךְ

על מחילות סוכה אם עשה צרה"
אע"פ דבשאר שבתות לא משהתיר אי
רחמנא למשה במחילות סוכה דליהוי
רפנות שהתירו חכמים לשבת כגון
שלא טפחים וט"פ שרחצ קנה
יר דמי דאמרין לצוד והוא ליה כולו
יאה ואזיר שלא יאז בין קנה לחצירו
על הרבה דהוי ליה פרוץ מרובה על
חיים הרבה שאין צדס ארבע הפתח
טפח ואפילו היו לה פתחים בשתי
אפילו בשבת שבתוך החצ קאמר דלא
אזר טיול חובת סוכה לעניין מייפק ידי
על טעולא שבת דעלמא אהלכות טעול
מרת משום סוכה: ואי שבת דעלמא
דעלמא דחול אהלכות הכשר סוכה
אזר דאין רחצו טפח דמיגו דהוי דופן
והאזורק למצוי מפולש שיש לו לחי
דאזר מר משום דאית ליה מיו אמר
רשאה היחוד הוי דופן לענין סוכה:
לוי: **דבשאר מקוילא לאחמירא**
יש לו לחי וזקוף דכשר לטובה בשבת:

ויעמידנו * כנגד ראש תור * שתיק רב איתמר
נמי אמה שמואל משמיה דלוי מעמידו כנגד
היוצא וכן מורין בי מדרשא מעמידו כנגד
היוצא רבי סימון ואיתימא רבי יהושע בן לוי
אמר * עושה לו טפח שוחק ומעמידו בפחות
משלשה טפחים סמוך לדופן וכל פחות
משלשה סמוך לדופן כלבוד דמי אמר רב
יהודה סוכה העשויה כמבוי כשרה ואותו
טפח מעמידו לכל רוח שירצה רבי סימון
ואיתימא ר' יהושע בן לוי אמר * עושה לו פס
ארבעה ומשהו ומעמידו בפחות משלשה
סמוך לדופן וכל פחות משלשה סמוך לדופן
כלבוד דמי ומאי שנא התם דקאמרת סגיא
טפח שוחק ומאי שנא הכא דקאמרת בעיא
פס ארבעה התם דאיכא שתי דפנות כהלכתן
סגי ליה בטפח שוחק הכא דליכא שתי דפנות
אי איכא פס ארבעה אין אי לא לא אמר רבא
ואינה נתרת אלא בצורת הפתח איכא דאמרי
אמר רבא ונתרת נמי בצורת הפתח איכא
דאמרי אמר רבא * וצריכא נמי צורת הפתח
רב אשי אשכחיה לרב כהנא דקא עביד טפח
ואו שוחק וקא עביד צורת הפתח א"ל לא סבר
מר להא דרבא דאמר רבא ונתרת נמי בצורת
הפתח א"ל אנא כאידך לישנא דרבא סבירא
לי דאמר רבא וצריכא נמי צורת הפתח:
שתיים כהלכתן כו'. אמר (6) רבא * וכן לשבת
מגו דהויא דופן לענין סוכה הויא דופן
לענין שבת אויתביה אביי ומי אמרינן מגו
והתניא דופן סוכה כדופן שבת וכלכד שלא
יהא בין קנה לחבור שלשה טפחים וייתירה
שבת על סוכה שהשבת אינה נתרת אלא
בעומד מרובה על הפרוץ * מה שאין כן
בסוכה מאי לאו יתירה שבת דסוכה אסוכה
ולא אמרינן מגו לא יתירה שבת דעלמא על
יתירה סוכה דעלמא אסוכה דשבת דאילו כ
ואילו סוכה דשבת לא בעיא טפח שוחק וס'
סיכך על גבי מבוי שיש לו לחי כשר ההוא לא
לחמירתא אמרינן מחמירתא לקילתא לא

מחילות ליעשות רשות היחיד שבת של סוכות מותר לנסות להכלתן ושלישית אפילו טפח ממנים ומנוחל הימנה לציון) שמתרו בזה לנצת דסוכה שריא דמיגו דההוא טפח אגמר בנצת דסוכה לענין שבת: **דופן סוכה כדופן שבת.** כל דפין (ד' טז:) מקיפין בקנים ובלנד שלא יהא צין קנה למעלה טפחים חסר משור ואיכא פרוץ מרובה על העמוד (סס) מקיפין שלשה חצליה ויהי היקף נמי לדופן סוכה ובלנד נמי לענין שבת לאסר כן נפיק ליה מפורש בלד ודווקא בזה מה הוה להו כפתחים: **שהשבת אינה נפרט.** אסר שיהא **מה שאין כן בסוכה.** דסגי ליה בשמים להכלתן ושלישית א בזה שמים הפרוזות הוה ליה פרוץ מרובה שריא: **מאי** לרבות טעמול שבת דסוכה אהלכות הכשר סוכה לאכול ולשון ארבעה ולא יכנים מתחלה לבית. לא. הכי קאמר יתירה אלא בעומד מרובה לילכא ליימור זה מיגו ופסח דסוכה סוכה שוין משום מיגו לימתי נמי יתירה אהלכות הכשר סוכה שמי דפנותיה זו כנגד זו סגי לה בלתי זקוק אלל היואא וסוד דאית ליה מיגו אמר הכי לדידך מדאמרת לתי משום מר לרשות היחיד נמי דמדברנן אסור מאדורייתא מיהא מוה **לתי כשר.** שבת ולא בחול דמיגו דהוי דופן לנצת למת יתירה סוכה דעלמא אסוכה שבת משום דמרישא דמיתא דופן לנצת דמרישא: **מחמירא לקיילא מינעיא.** דמכא

פסי